

Puig de Dòrria i Tossa del pas dels Lladres

23 de juny de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Josep Maria Farnés, Carme Guri, Jaume Muntan, Ismael Porcar, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: projectada 12'29 Km. amb altures 12'60 Km. – Temps 5'07 h.

Desnivells: total 771 m. Acumulat 775 m. Cotxe: 108 Km. Josep Roca i Ismael Porcar

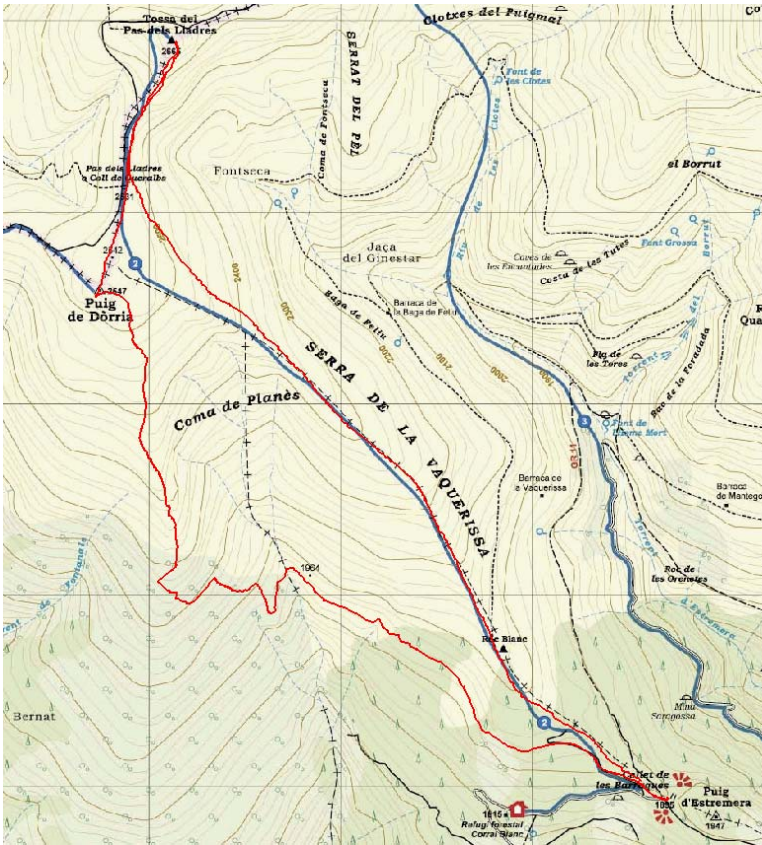
Sortim dels Gorcs a les 7, molt puntuals. Després de passar per la gasolinera de la

Garriga prenem la C-17 fins a Ripoll, després trenquem cap a Campevanol i per Ribes de Fresser. A l'arribar a Planoles recollim en Josep Carbonell i ens dirigim per un estreta carretera que passa pel refugi forestal Corral Blanc i una mica més enllà, al Collet de les Barraques, al peu del Puig d'Estremera, aparcem a $\frac{3}{4}$ de 9 del matí. Comencem a caminar cap als dipòsit d'aigua que abasteix Planoles. El camí en principi és molt planer i ens serveix de precalentament. A partir que s'acaba la pista comencem a pujar la muntanya, per diversos fronts. Els

més atrevits pugem directes entre matolls i pedres. En un moment veig com estem totalment dispersos. Després m'ajunto amb en Josep Carbonell, en Pep Comas, en Jaume Ventura i seguim un camí mig marcat. De cop surt corrents una llebre de dimensions considerables. Aviat abandonem el camí per anar més directes. El terra és un prat de muntanya omplert de nombrosos matolls que semblen ginestes menudes. Pugem directament, pel dret. A les 11 del matí fem una parada per esmorzar, damunt d'unes roques i al peu d'una congesta de neu. A mida que anem arribant ens integrem a la colla. Mentre veiem en Jaume Muntan que tot sol ha arribat al Puig de Dòrria. En arrencar alguns, desitjosos de neu, travessen a peu les congestes. A les 11'40 arribem a Puig de Dòrria (2547 m) i ens agrupem. Avancem un metres. En Pep Comas i en Josep Carbonell opten per començar el descens. La resta segueix pel Coll de Queralbs o Pas del Lladres, i puja seguint unes marques blanques i verdes que ens porta a la Tossa del Pas dels Lladres (2665 m) on hi arribem a les 12 i observem les estructures de ferro de les telecadires i unes tanques protectores. Estem sota mateix del Puigmal. Després, desfem el camí fins al coll iniciem el descens per la Serra de la

Vaquerissa. El camí està senyalat amb les marques que he esmentat (verdes i blanques) que ens porten a l'inici de l'excursió. Seguim una bona estona per un camí, que passa al costat d'un filat. Avancem pel costat del Roc Blanc on comença el bosc. El travessem i arribem a l'aparcament a $\frac{3}{4}$ de 2 del migdia. Hem tardat 3 hores i mitja per pujar i 1'25 per baixar. Ha fet un dia calorós i solejat amb ràfegues de vent puntuals, amb alguna boira al final del recorregut. Bevem les cerveses de muntanya i baixem per Planoles cap a ca l'Anna de Ventolà. Ens atenem i podem constatar que mantenen el nivell. Comencem per la taula d'embotits i a l'haver de compartir, comença un tipus de relació que porta, uns quants, al tastet de les diverses cassoles. A la sobretaula confirmem la sortida del proper dimecres al Canigó. Sortim a les 6 del Ramassar. L'Ismael Porcar anuncia projectes engrescadors per l'àpat del migdia.

Text i fotografies: Josep Maria Farnés

